

Bölüm 6 - Tanrı'nın Peygamberine Ders Vermesi İçin Gönderdiği Adam

Din piramidinde, Tanrı ile doğrudan konuşan Peygamber'den daha yüksek kimse yoktur. Peki ya kendi kutsal kitapları, o piramidi paramparça eden bir hikâye barındırıyorsa? Bu bölüm, Kuran'daki en patlayıcı ve açıklanmamış hikâyelerden birinin derinliklerine dalıyor: Musa'nın, yani "Tanrı ile Konuşan"ın (Kelîmullah), bilgeliğini kavrayamadığı gizemli bir şahsiyete öğrenci olma yolculuğu. Bu üstadın, yani gerçek Sufi'nin, Peygamber'e günah gibi görünen eylemlerde bulunduğu Kuran ayetlerini analiz ediyor ve din yasalarının (Şeriatın), evrenin gizli hakikatini anlayanlar için geçerli olmadığını kanıtlıyoruz. Bu hikâye, Rumi'nin şifresinin ana anahtarıdır ve peygamber yasalarının çok ötesinde ve üzerinde bir gücün var olduğunun inkâr edilemez kanıtıdır.

Bu sadece bir hikâye değil; 1400 yıllık ruhban sınıfı otoritesine doğrudan bir meydan okumadır. Eğer Musa çapında bir peygambere bile "Sen benimle asla sabredemezsin" dendiye, bugün onun sözlerini yorumladığını iddia edenler hakkında bu ne söylüyor? Biz, bu gizemli figürün — İnsan-ı Kâmil'in— peygamberlerin görevlerine başlamadan önce aramaları gereken o varış noktası olan 73. Yol'u temsil ettiğini ifşa ediyoruz. Bu bölüm, gerçek mistisizmin (İrfan'ın) neden dinin bir dalı değil, aksine dinin büyüdüğü o asıl kök olduğunu; ve Tanrı'ya giden yolculuğun, kuralların o bildik dünyasını terk edip Nuh'un Gemisi'yle ruhun bilinmeyen denizlerine açılmayı gerektirdiğini açıklıyor.

#restart #hosseini #universalrestart #mysticism #mystics #restartyourlife #godspromise #sufism #lifequotes #rumi #spirituality #universalrestart #sufis #hosseini #rumi #newbeginning

Saat 11:17. Ben Hosseini. Umuyorum ki bu program, en azından Re-Start, gelecek için devam eder, İnşallah. Kaliforniya'da saat 11:17. Bu, ReStart'ın altıncı bölümü.

Geçtiğimiz beş bölümde, elimizde çok önemli bir konu olduğunu anlattık. (Mevlana) Rumi'den fil ile ilgili bir şiirle başladık ve bunun üzerinden dinlerin doğasını açıkladık. Sonra tartışmanın içine Tasavvuf denilen bir bakış açısını çektik. Bütün bunlar, sonunda bu şiiri yorumlamayı tamamlayabilmemiz içindi.

Şimdi Mevlana'dan, sırası gelen üç dizeye ulaştık. Yani, bu üç dizeye gelmek için on beş, yirmi dize geçtik. Üçüncü dizede bizi bir dizi açıklama yapmaya iten bir kelime var.

Şimdi Mevlana'nın o üç dizesini okuyacağım. Onun bakış açısı tüm vaizlere ve konuşmacılara yönelikti ve Mevlana dünyanın tüm insanlarına sesleniyor:

"Dudağını kapa, nefesini tut ki, o can üfleyenlerden duyasın," (Bu demektir ki, konuşmayı kes ki anlayanlardan duyabilesin.) *"Hani şu dile gelmeyen, söze ve ifadeye sığmayan şeyi."* (Yani Mevlana'nın bahsetmek istediği bu şey, dile veya konuşmaya hapsedilemez.)

"Nefesini tut ki, o güneşten işitesin," "Hani şu kitaplarda yazmayan, hitaplarda bulunmayan şeyi." (Mevlana'nın 'Sana anlatmak istiyorum' dediği bu şey hiçbir kitapta yok; dünyanın hiçbir yerinde yok.)

"Nefesini tut ki, Ruh senin için üflesin," "Yüzücüyü Nuh'un gemisinde bırak."

"Ruh" kelimesi Mevlana'nın dünya görüşünde çok kritik bir noktadır.

Pek çok başka şeyi de açıkladık. Örneğin, mistisizm veya Tasavvuf evrimleşmez; o en başından beri tamdı ve tekamül etmişti. Tekamül etmesi gereken dindir, ve bilimin de tekamül etmesi gerekir.

Belki yüz farklı kişiden yüz soru geldi ve çok ilginçtir ki her dinden insan şunu sordu: "Hocam, o zaman orijinal din neydi? Siz ne anlatıyorsunuz?" Bir keresinde bahsetmiştim, İranlıların yüzde doksan yedisi veya doksan sekizi Müslüman olduğu için, şimdilik referanslarımı Kuran'a ve Müslümanların kutsal kitabına dayandırımdı, Hristiyanlık konusunda ise...

Bunun bir sebebi var, çünkü eğer bunu yapmaya kalkışsaydım, yani her üç perspektiften de konuşmaya çalışsaydım, tartışma çok uzar ve konu karmakarışık olurdu. Örneğin, Hristiyanlar İsa'nın beşikte konuşmadığını söylerken, Müslümanlar konuştuğunu söyler. Bir Yahudi Süleyman'ın kâfir, günahkâr olduğunu söyleyebilirken, bir başkası hayır, günahkâr değildi diyebilir. O zaman dini yasalara (fıkıh) ve farklı düşünce ekollerine girmek zorunda kalırız. Bu sebeple, benim yaklaşımım daha çok İslam perspektifinden konuşmak, yani İslam'ın tüm fikirlerini size açıklamak; hem bu sebeple hem de İranlıların yüzde doksanı Müslüman olduğu için.

Ancak, sorulan bazı sorular tüm dinler için geçerli. Örneğin, meseleyi çok basit bir örnek ile açıklayayım: İsa Ortodoks muydu, Protestan mıydı, yoksa Katolik miydi? Bu gösteriyor ki İsa ne Katolikti, ne Protestandı, ne de Ortodokstu. Abdullah oğlu Muhammed Beyefendi, Sünni miydi yoksa Şii miydi? Hanbeli mi, Şafi mi, Mutezile mi yoksa Maliki miydi? Neydi? Bu gösteriyor ki ne Maliki'nin, ne Hanbeli'nin, ne Şii'nin, ne de Sünni'nin Muhammed ile bir alakası var.

Geçtiğimiz haftalardaki sorumuz, ki yavaş yavaş cevaplıyoruz, çok açıktı. Sanırım iki veya üç hafta daha Mevlana'nın şiiriyle devam edeceğiz, sonra Mevlana'dan başka bir okyanusu, başka bir derinliği, başka bir santimetresi olan farklı bir şiiri açıklayacağız.

Her neyse, sorumuz gerçekten çok basitti. Bir Zerdüşť bu soruyu cevaplayabilir. Bay Zerdüşť'ün dini neydi? Buna cevap verebilirler. Bir Yahudi cevaplayabilir, bir Hindu, bir Budist... Dolayısıyla, İslam'ın elli mezhebinin Muhammed ile hiçbir alakası yoktur. Hristiyanlığın elli mezhebinin İsa ile hiçbir alakası yoktur. Yahudiliğin elli mezhebinin de Musa ile hiçbir alakası yoktur. Çok net açıkladığım mantık budur. Aksi takdirde, Şii, Sünni, Hristiyan, Yahudi ve Zerdüşť din adamlarının (mollaların) bize kurucularının dininin ne olduğunu söylemeleri gerekirdi. Çok basit; sadece "Efendim, o Ortodokstu" diyebilirlerdi ve biz de susardık.

İkinci soru, İsa ile ilgili... çünkü yedi veya sekiz Hristiyan bana mesaj atıp sordu: "Hocam, İsa hakkında konuşurken sorunuz bizi de kapsıyor mu?" Evet, bu soru tam olarak sizin için. Sorumuz şu; Tanrı'nın oğlu veya Tanrı'nın kendisi dediğiniz —ve buna saygı duyuyoruz— bu İsa'nın dini neydi? Babası Tanrı veya Kutsal Ruh, annesi Meryem; bu adamın dini neydi? Öyle ki, benim görüşüme göre yirmi yedi, Hristiyan görüşüne göre otuz yaşında Vaftizci Yahya'ya gitmek zorunda kalıyor. Ya kendi dini şüpheliydi, ya bir şey arıyordu, ya da Yahya'nın dini yeni bir dindi.

Hosseini'nin perspektifinden, Mevlana'nın görüşü şudur ki Yahya bir Sufidir; dinle falan alakası yoktur. Abdullah oğlu Muhammed'in gittiği ve ona Hira mağarasına gitmesini söyleyen kişi bir Sufidir. Ve Saygıdeğer Musa'nın kayınpederi Şuayb da bir Sufidir.

Bu insanların dini neydi? Fikirleri neydi? Bunu açıyoruz.

On beş veya yirmi yıl önce, "Tanrı Gerçek Bir Varlık Değildir!" başlıklı bir kitap yayınlamak üzereydim. İnşallah, bir yatırımcı bulursam, bu kitabı yakında yayınlayacağım. O kitapta iki konuyu açıkladım —şimdi çok daha fazlasını içeriyor— bunlardan biri dinlerin Tanrısı hakkındaydı... Dinlerin kokusunu bile almadığı bir Tanrı olduğunu açıkladım. Ve dünya insanların yüzde doksan dokuzunun bilmediği bir Tanrı var; o kitapta bir Tanrı'nın var olduğunu tarif ettim. Orada dedim ki: "Efendim, bilimsel, mistik, tasavvufi bir Tanrı var. Ve bunun dinlerin dünyaya tanıttığı Tanrı ile uzaktan yakından alakası yok."

O kitapta değindiğim çok önemli bir başka nokta, belki de dünya insanların yüzde doksan dokuzunun görüşünden farklı olan öne sürdüğüm bir teoriydi. O kitapta, ebeveynleri çocuğun değil, çocuğun ebeveynleri seçtiğini açıkladım.

Şimdi bunu bağlamak istiyoruz, çünkü Ruh hakkında konuşmak istiyoruz, bu açıklanmalı. Yani o kitapta dedim ki, anne babalar öylece birbirlerini bulup çocuk yapmazlar. Doğması gereken bir çocuk vardır ve bu kızla sevgili olman için, şu diğerinin karın olması için sana baskı yapar, böylece bir çocuk sahibi olabilirsin. Yani, çocuk ebeveynlerin bir araya gelmesi için DNA'da baskı uygular. Bu tamamen farklı bir konu!

Çok dikkatli dinleyin.

"Nereden geldin? Ne amaçla geliyordun?" "Sonunda nereye gidiyorsun... bana evimi göstermeden?"

Görüyorsunuz... din, bunu bu kadar basit açıklamak istiyorum: dinler Hosseini'nin doğumundan sonrasını konuşur. İşte, Hosseini'nin doğumundan sonra, kimin çocuğuydu? Anası babası kimdi? Ve, ee, dini neydi, arabası neydi, halası kimdi, dayısı kimdi; bunların hepsi Hosseini'den sonradır.

Ama Hosseini, annesinin rahmindeki bir dinden bahsediyor. Çünkü anne rahmindeki bir çocuk anne babasının kim olduğunu bilmez. Bu ne anlama gelir? Bu demektir ki DNA hangi ebeveynleri seçtiğini bilir ama yüzlerini tanımaz. Anne rahminin mezarından çıkar. Diyoruz ki Muhammed Cibrail'i görmeden önce annesinin rahmindeydi. Bir rahim vardı ve Muhammed o

rahimdeydi. Bakın, ben nasıl doğdum? Annem ve babam birbirini buldu, birbirlerine birkaç öpücük verdiler ve ben doğdum. Hayır! Dokuz ay boyunca rahimdeydim, sonra doğdum. Yani, anne rahmimin mezarından çıktım. Nereden geldim? Anne rahmimin mezarından. Ve kralın oğlu mu yoksa dilencinin oğlu mu olduğumu bilmiyordum. Dışarı çıktığımda bir dilenci olduğumu fark ettim. Sizin tanımladığınız din, benim dilenci olarak çıktığım andan itibaren başlar. "Ay, bu neden sakat, şu neden şöyle?"

Size bahsettiğim, sizin hakkınızda olan din, ben annemin rahmindeyken sahip olduğum dindir. Muhammed Cebraill'i görmeden önce, bu (gizemcilik) seviyesine ulaşmak için, Tanrı ile doğrudan konuşabilmek için, Cebraill'in gelmesi için veya her neyse, bir şeyler yaptı. Aynısı Musa için geçerli, aynısı İsa için geçerli. Ve bunun şununla alakası yok... ama dinler İsa Tanrı'yı gördükten sonra ne olduğu hakkında konuşuyor. Ve meselelerin bunlar olduğunu söylüyorlar.

Bugün, başka küçük bir açıklama yapmamız gerekiyor. Dünyada hiç Sufi var oldu mu? Efendim, kim bu Sufi? Mistikler dediğimizde, Mevlana mistikler dediğinde... Ben söylemiyorum, Mevlana söylüyor. Benim kendimin size, dinleyiciye sunacak hiçbir şeyim yok. Ben sadece Mevlana ve Attar'ın sözlerini yankılıyorum... Onların sözlerini konuşuyorum. Attar'ın, Mevlana'nın, Senai Gaznevi'nin, Cüneyd-i Bağdadi'nin —hepsinin Sufi dedikleri tek bir tür insandan bahsediyor olması mümkün mü?

Kim bu? Böyle bahsettikleri kişi kim? Onda ne sorun görüyorlar? Bu kişide ne var? Çok dikkatli dinleyin. Kim bu adam yahu?

Bu kişinin gücünü bilmeniz ve kim olduğunu anlamanız için, Müslümanların Kutsal Kuran'ından basit bir örnek vereceğim. Sevgili Müslüman dinleyiciler, dikkat edin! İnşallah, yedi veya sekiz program sonra Tevrat'tan, Eski Ahit'ten de açıklayacağım, böylece herkes anlayacak.

Çok dikkatli dinleyin. Bu kişinin kim olduğunu anlamak için Musa'nın zamanına gidiyoruz. Şimdi, Firavun'un bazı bilgilere sahip olması gerçeği bir yana —Musa olacak çocuğun tohumunun ne zaman atıldığını bilmesi gibi, ki bu gayb bilgisidir, büyücülüktür, falcılıktır, ne dersiniz deyin— bunun dışında, Eski Ahit'te Bel'am bin Baura adında bir adamdan bahsedilir. Bu adamın duaları kabul olur. Aklından ne geçerse gerçekleşir. Bir noktada Musa'ya meydan bile okur, ki bu inşallah haftaya anlatacağım bir hikâye.

Ama anlamanız için efendim, o Da Vinci Şifresi'ni, Mevlana'nın gözünden, kaşından, burnundan ve ağzından bahsettiği, Sufi veya mistik veya İnsan-ı Kâmil dedikleri kişiyi... Kim bu İnsan-ı Kâmil? Ya da kim bu mistik? Veya kim bu Sufi? Bunun kim olduğunu anlamınıza yardımcı olmak için Kuran'dan bir hikâye ile açıklayacağım.

Musa zamanında —Musa Kelîmullah (Tanrı ile konuşan)— Musa Tanrı ile konuşmuş, Tur Dağı'na gitmiş, büyük bir azim peygamberidir (Ulul'azm). Tüm dinler onu kesinlikle kabul eder. Bir Yahudi ondan öncekilerin hepsini kabul eder, bir Hristiyan ondan öncekilerin hepsini kabul eder ve bir Müslüman da aynısını yapar. Tüm dinler böyledir, Budizm bile. Tüm dinler bu ortak zemini paylaşır.

Dikkat edin. Musa zamanında —size anlattığım bu hikâye Mevlana'da da var, yani Mevlana bunu çok güzel açıklamış— bir adam yaşardı. Ve çok gariptir. Lafı daha fazla uzatmadan, izin verin... çünkü pek çok kişi "Hocam kaynak ver!" dedi. Bilmiyorum, gerçekten... Öncelikle gidip araştırmam gerekirdi ama mesela ben bunların çoğunu ezbere biliyorum ve okuyorum. Bugün, kontrol etmek isteyen İranlılar gidip baksın diye kaynağı vereceğim dedim.

Sevgili Müslüman, Kuran'daki Kehf Suresi'nin 65 ila 82. ayetleri der ki: *"Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, yine ona tarafımızdan bir ilim öğretmiştik."* Buradaki ilim konusu okuryazarlık değildir, bunu unutmayın. Vücudunuza yardım eden, bilginize yardım eden her şey okuryazarlıktır. İlim (İrfan) başka bir şeydir. Diyor ki, *"ve ona kendi perspektifimizden (Ledün ilmi) bolca ilim öğretmiştik. Musa ona dedi ki: 'Sana öğretilen hakkı ve doğruyu bulmama yardım edecek o bilgiden bana da öğretmen için sana tabi olabilir miyim?'"*

Müslümanların Kutsal Kuran'ında büyük sırlar ortaya saçılmıştır. Büyük bir peygamber, Musa, Tanrı ile doğrudan konuşuyor. Bir din getirmiş. Yahudilere göre dini o getirdi, Müslümanlara göre de öyle. Bu kadar büyüklüğe ve güce sahip bu adam, başka bir adamın müridi (öğrencisi) oluyor. Yani, Musa gitti ve Şuayb'ı gördü, dikkat edin, bu Tevrat'ta da var. Medyen'e gitti, Şuayb'ı gördü ve orada iman tazeledi. Da Vinci Şifresi açılmalı; henüz açılmadı çünkü açılması zaman alır. Çoğu kişi "Çabuk söyle!" diyor. Yahu, ne bu "çabuk söyle"? Bunları anlamanız lazım.

Mesela ben gelip size milyarder olduğumu söylesem. Bir senaryoda, "Tamam, bu adam Trump," veya "Bu Rockefeller," diyebilirsiniz. Başka bir senaryoda, Rockefeller gelir ve benim ayak başparmağımı öper ve der ki: "Efendim, benim servetim bu Hosseini'ninkinin yanında okyanusta bir sinek gibidir." O zaman, artık benim hakkımda aynı şekilde düşünemezsiniz. Sufi'yi veya İnsan-ı Kâmil'i anlamak zorundasınız. Kuran'dan öyle bir kanıt sunuyorum ki, hiçbir Şii veya Sünni'nin buna cevabı yok. Sadece "Bilmiyorum" diyecekler.

İşte karşınızda Yahudilerin büyük peygamberi, Tanrı ile konuşan Musa. Bu adam Firavun'u mahvetti, milleti İsrailoğullarını kurtardı, değil mi? Seyyid İsrail, Yakup'un çocukları, onlar Seyyid'dir. Bu Seyyidler aldı ve kurtardı. Bütün bunları yaptı. Tüm dinlere göre —Müslümanlar, Hristiyanlar, Yahudiler vb.— inanıyorlar ki, bu asgari inançtır, o büyük bir peygamberdir, tarihin devlerinden biridir.

Hikâye, Musa'nın Tanrı'ya dönüp, "Ey Tanrım, bu dünyada benden daha iyisi var mı?" demesiyle başlar. Ve Tanrı'nın gülümsemesi onu şaşkına çevirir ve nutku tutulur. Öyle bir gülümser ki yer yerinden oynar. Ve Müslümanların Kutsal Kuran'ında, resmen ona der ki: "Seni biriyle tanıştıracam ki öğrenesin." Efendim, sevgili dinleyici, bu kim olabilir? Tanrı ile o kadar samimi olmuş ki neredeyse aynı yorganın altına girecekler, O'nu öpmüş, bir aşk ilişkisi yaşamış, asasını atmış ejderha olmuş, Firavun'un anasını bellemiş. Hayal edebileceğiniz her şeyi yapmış. Mucizelerini okumak istiyorsanız gidin Yeni ve Eski Ahit'i okuyun; pek çok yerde var. Gidin Kuran'da okuyun. Her yerde onun büyük toplardan biri olduğu yazar.

Tanrı Musa'ya der ki: "Bir şeyi anlamak için falancaya gitmelisin. Eğer bir şey anlamak istiyorsan, ona gitmelisin."

Musa gider ve uzun lafın kisası o şahsı bulur. Bu Sufi'nin, bu mistiğin, bu İnsan-ı Kâmil'in Musa'ya söylediği ilk cümle şok edicidir.

Der ki: "Sen asla," çok dikkat edin, "asla" kelimesi konuşmada büyük bir hakarettir. Bakın, Oxford'daki profesörüme gidip "Profesör, sizden öğrenmeye geldim" dememle, onun bana "Senden asla bir bok olmaz!" demesi başkadır. Bu, "Peki, çalış, belki bir yerlere gelirsin. Sana yardım ederim" demesinden çok farklıdır. Sözü kaya gibidir ve içinde derin bir nokta vardır.

Der ki: "Sen benimle birlikte sabretmeye asla güç yetiremezsin." Yani, ilk karşılaşmalarında Musa'ya der ki: "Sen benimle yürüyemezsin, bana eşlik edemezsin. Benim anladığımı sen hiç anlayamazsın." Kuran, Kehf Suresi, 65-82 ayetleri. *"İçyüzünü kavrayamadığın bir bilgiye nasıl sabredeceksin?"*

Ve Musa üzülmesin diye, dikkat edin, Musa üzülmesin diye... yahu, koskoca bir peygamber gitmiş "Efendim ben sizin öğrenciniz olmak istiyorum" demiş, ve o kişi Musa'ya "Sen benim yanımda hiçbir şey anlayamazsın" diyor. Ve Musa üzülmesin diye diyor ki: "Musa'm, güzelim, çünkü sen onun içsel sırlarının (batın) farkında değilsin ve şifresini hiç bilmiyorsun. Nasıl sabretmeyi ve anlamayı beklersin? Sabredemezsin çünkü şifreleri anlamıyorsun." Yani bu adam, sabah öğle akşam öpüştükleri Tanrı'ya bu kadar yakın olan Musa'ya sırlardan bahsediyor ve ona "Sen anlayamazsın" diyor.

Sizce, Sayın Şii ve Sünni molla, bu konuyu insanlar için açmanız gerekmez mi? Bir kez olsun, bin dört yüz yıl sonra, bir Hosseini size meydan okuyup "Bu adam kim?" diye sormamalı mı? Büyük bir peygamberin yanında yaşayan ve Musa'nın bulamadığı bir adamın olması mümkün mü? Ve Musa onu bulduğunda, onu anlamıyor mu? Onu kavrayamıyor mu? Bunlar Kuran ayetleri. Bu kim?

"Kimdir bu, bütün dünya ona divane olmuş?"

Mevlana'yı Mevlana yapan, Şems'i gönderip dünyasını tepetaklak eden bu kişi kimdir? Mevlana'nın hakkında binlerce dize şiir yazdığı bu kişi kimdir, o ihtiyar adam? Mevlana öyle şiirler yazar ki, bu modern tipler onun eşcinsel olduğunu söylese —çünkü Mevlana'nın eşcinsel olduğunu iddia ediyorlar, yaşadığımız dünya bu işte!— hangi eşcinsel Mevlana'nın dört dizesini okuyabilir? Önce bana kağıttan Mevlana'nın dört dizesini okuyabilen bir eşcinsel bulun. Bunlar yaptıkları saçma sapan şakalar. Mevlana'nın adı geçtiğinde ayağa kalkacaksın arkadaş.

Şimdi, "Sen bunu asla yapamazsın" dedi. Musa dedi ki, "İnşallah, ha ha ha!..." Kuran evrene meydan okuyor. Ve Şii ve Sünni din adamlarının, bu beş yüz bin ila bir milyon molların tüm camileriyle birlikte Hosseini'ye bir cevabı olmayacağı gerçeğinin yanı sıra, Tanrı büyük bir incelikle cevabı daha da beter olan başka bir soru soruyor. Musa diyor ki: "İnşallah." Bu ne demek? Yani, "Eğer Tanrı isterse," o adama laf sokuyor... Şimdi bazıları bu adamın Hızır olduğunu söylüyor. Adının ne olduğu önemli değil. Kuran'da salihlerden biri olduğu yazar. Ona Hızır diyebilirsiniz, Hosseini diyebilirsiniz.

Musa diyor ki: *"İnşallah beni sabırlı bulacaksın."* Laf sokuyor. Diyor ki: "Emin olabilirsin ki Tanrı'dan gelip senin öğrencin olmayı istediğim için, O bana bizzat yardım edecek. Ve ben hiçbir konuda emrine karşı gelmeyeceğim."

Hızır, ya da o Sufi diyor ki: *"O halde eğer bana tabi olacaksan, ben sana ondan bahsedinceye kadar bana hiçbir şey hakkında soru sorma."* Soru sorma hakkın yok. Güce bak! Birinin İsa'ya gelip "Eğer benimle yürürsen, konuşmayacaksın" dediğini hayal edin.

"Dudağını kapa, nefesini tut ki, o can üfleyenlerden duyasın, hani şu dile gelmeyen, söze ve ifadeye sığmayan şeyi."

Sanki Hızır bu sözleri kime söylüyor? Musa'ya. Şimdi bundan neden bahsettiğimi anladınız.

"Nefesini tut ki, o güneşten işitesin, hani şu kitaplarda yazmayan, hitaplarda bulunmayan şeyi."

"Musa, bugün sana anlatmak istediklerim kitaplarda bile yok, adamım."

"Nefesini tut ki, Ruh senin için üflesin..."

Sadece bir düşünün. Sen, Müslüman dinleyici, ki çoğunuz şimdi Kuran'ı açtınız bakıyorsunuz, düşünün. Böyle bir büyüklüğe sahip birinin gidip kendisine bu kadar hakaret eden bir adamın öğrencisi olması mümkün mü? Bu adamın bilgisinin ve manevi yolunun seviyesi öyle bir dereceye ulaşmış mıdır ki, size getirdiğim bu hikâyede Musa hiç itiraz etmiyor? Yani, bunu bir hakaret olarak algılamıyor. Bu adamın yanında hiçbir şey bilmediğini kabul ediyor.

Bunlar Kuran'ın ayetleri, sevgili dinleyici. "Falanca dedi" diyen bir kitaptan değil. Tahran'daki bir profesörün yazdığı bir kitaptan değil. "Din Haberleri" gibi o boktan web sitelerinden değil adamım. Bu 1400 yıldır yazılan kitaplardan değil; Kuran'dan, sevgili dinleyici. Dinliyor musun, Sayın Müslüman?

Yani, Musa anlamıyor, bırak seni be aptal, sen ki bir web sitesi açıp saçmalıyorsun. Sufi'yi mi anlamak istiyorsun? Neyi anlamak istiyorsun? Seni geri zekalı! Musa anlamıyor. Adam ona diyor ki: "Sen benimle iki adım atamazsın. Hiçbir şey anlamıyorsun Musa. Hiçbir şey. Neden? Çünkü seninle konuşmak istediğim şifreler ve sırlar yüzünden, sen hiçbir şey anlamıyorsun." Ve sonra üç kuruşluk dört tane molla oturmuş saçmalıyor. Seni moron. O adam, Hızır, Musa'ya "Sen hiçbir şey anlamıyorsun" diyor. Sonra sen, seni moron, bana web sitesi açıyorsun, palavra sıkıyorsun ve orada bana Mevlana'yı yorumluyorsun. Bir İnsan-ı Kâmil görsen altına sıçarsın çocuk. Sen hiçbir şey anlamıyorsun. Senin için zirve Musa'nın seviyesine ulaşmak olurdu! Oraya varman Hosseini'nin ölümünden sonra beş milyar yıl sürer. Sonra sen, seni aptal, gelip mistisizm hakkında teoriler üretiyorsun... Seni tuvalete sokup çıkarsam ne olur? Senin Kuran'la bile sorunun var.

Sevgili dinleyici, Kuran-ı Kerim'den, altmış beş ila seksen küsuruncu ayetlerden konuşuyorum... Ona diyor ki: "Benimle yürüyorsun ve konuşmuyorsun, Bay Musa!"

Hikâye devam ediyor. Üç şey yapıyor. İlkinde, Bay Hızır ya da o adam her kimse —ben ona Sufi diyorum, böylece Hristiyanlık veya İslam'la alakası olmaz. Bir Sufi'nin yüz bin yaşında olabileceğini açıklıyorum, bu önemli bir nokta. Bay Sufi ve Musa bir tekneye biniyorlar. Mesele bir nehri geçmek istediklerinde başlıyor. Bekliyorlar, bekliyorlar ve paraları yok. Ne kadar beklerlerse beklesinler, kimse onları almıyor. Kimse teknelerine binmelerine izin vermiyor. Üç dört gün boyunca orada mahsur kalıyorlar, aç ve çaresiz. Üç dört günün sonunda yakışıklı bir genç geliyor ve "Ne yapmak istiyorsunuz?" diyor. "Suyun karşı tarafına geçmek istiyoruz" diyorlar. O da, "Yüzlerinizden belli, siz iyi insanlarsınız" diyor.

Hızır diyor ki, "Evet... fena değiliz." Kim olduklarını soruyor. Diyor ki: "Efendim, bu adam bir peygamber, büyük bir peygamber, Tanrı ile gizli saklı bir ilişkisi var." O da "Tamam o zaman..." diyor. Bu ikisini teknesine alıyor. Yolda bu genç onlara yemek veriyor ve nezaket gösteriyor. Tam o anda, Bay Hızır Musa'ya dönüyor ve "Musa" diyor. Musa, "Efendim?" diyor. "Buraya gel." Musa, "Evet üstadım?" diyor. "Aşağı inelim, sana yaptıracağım bir iş var." "Nedir?" "Gel göstereyim."

Bay Hızır devasa bir çivi çıkarıyor, teknenin tabanına koyuyor ve Musa'ya diyor ki: "Şu tokmağı al ve buna vur. Bir delik aç." Musa diyor ki: "Üstadım, üç gündür burada nehri geçmek için bekliyoruz ve kimse bize günahını bile vermedi kralım. Bu adam bize onca nezaket gösterdi, su verdi, yemek verdi... bizi bedavaya aldı ve karşıya geçiriyor, sen bize onu batırmamızı mı söylüyorsun? Arkadaşlarımızın dediği gibi, 'Delik mi açalım?'" "Üstadım, dalga mı geçiyorsunuz? Üç buçuk gündür burada mahsurduk. Neden bu kişinin teknesine zarar verelim?" Musa diyor ki —ayeti okuyorum— *"İçindekileri boğmak için mi onu deldin? Gerçekten korkunç bir iş yaptın!"* Yani, falanca olsun diye delik mi açıyorsun? Ve ne kadar korkunç bir şey yaptın. Hızır diyor ki: "Utaniyorum, Bay Musa. Sana konuşma dedim!"

"Dudağını kapa, nefesini tut ki, o can üfleyenlerden duyasin, hani şu dile gelmeyen, söze ve ifadeye sığmayan şeyi."

"Ama acele ettin canım. Tanrına git aşkım. Git peygamberliğini yap. İşine bak. Git!" Musa ona konuşmayacağına dair söz verdiğini hatırladı. Dedi ki: "Efendim, özür dilerim, gerçekten hata yaptım. Daldım gitti. Şeytan beni kandırdı." O adam Musa'ya diyor ki: "Özrünü kabul etmiyorum. Git canım. Git peygamber ol. Peygamberliğine bağlı kal. Hayatını yaşıyorsun, eğleniyorsun, bir sürü takipçin var. Sufizm ile ne işin var? Neden manevi yolun (Tarikat) perspektifinin arkasından bir şeyler anlamaya çalışıyorsun? Bu ilan ettiğin şariat var ya, Tanrı seni seviyor ve inşallah cennette olacaksın ve harika vakit geçireceksin. Huriler var, çok güzeller, huriler harika. Bahçeler falan..." Musa dedi ki: "Hayır, huri ve cennet istemiyorum. Bunları istemiyorum üstadım. Seninle olmak, öğrenmek istiyorum. Beni affet." Hızır ona diyor ki: "Bir dahaki sefere soru sorarsan, sana veda ederim Musa."

İkinci sefer de aynı. Yedi gün boyunca Hızır Musa'yı çölde yiyeceksiz yürütüyor. Sadece yürüyorlar, açlar, çok açlar. Hikâyeyi çok özet geçiyorum. Sonra çok asil, iyi ve yüce gönüllü bir aile buluyorlar. Onlara bakıyor... yaşlı bir adam onları evine alıyor, yemek, çay, meyve, çilek, hurma veriyor. Yine çay veriyor, sonra yine çay. Ayaklarını öpüyor. O aile Hızır'ın ve Musa'nın

ayaklarını öpüyor. Kim olduğunu soruyorlar ve Hızır diyor ki: "Bu beyefendi büyük bir peygamber, Tanrı ile gizli ilişkileri var ve çok önemli bir şahsiyet."

Saat ikide, gece mi öğleden sonra mı, Hızır Musa'yı çağırıyor. Musa, "Efendim?" diyor. Diyor ki: "Şu tepenin arkasına gidelim." Musa: "O tepenin arkasına mı? Üstadım, ne için?" Diyor ki: "Gel, söyleyeceğim." Bu ailenin bir de güzel çocuğu vardı. Hızır ve Musa dışarı çıkıyor, Hızır atlıyor, çocuğu iki bacağından ve iki elinden yakalıyor ve tepenin arkasına götürüyor. Sırtından iki metrelik bir bıçak çıkarıyor. Musa'ya dönüyor ve diyor ki: "Çocuğun ağzını ve elini ayağını tut, kafasını keselim!" Musa diyor ki: "Ne? Kafasını mı keselim? Üstadım, altı gündür yemek yemedik. Buraya geldik, perişandık, beş parasızdık. Buraya geldik ve bu insanlar bizi besledi üstadım. Bize o kadar nezaket gösterdiler. Ve şimdi sen onların çocuğunun kafasını kesmemizi mi istiyorsun?" Hızır diyor ki: "Utaniyorum canım! Sana soru sorma dedim... Sen Matrix filmini izlememişsin Musa. Sıfır ve birin ne anlama geldiğini bilmiyorsun! Kendi sanal dünyanda günahı anlıyorsun ama bu sıfır-bir matrisinin ne olduğunu hâlâ bilmiyorsun. Birinci ve ikinci Matrix filmlerini izle. Yaptılar ve çok iyi yaptılar. Otur ve izle. O zaman göreceksin ki eğer '*Gönül gözünü açıp canı görürsen, gayb olanı görürsün.*'" Sen hâlâ şeriatın peşindesin; cübbene tuvaletten bir şey sıçradı mı sıçramadı mı, deven senin adına kayıtlı mı, köpek necis mi değil mi, domuz eti yiyelim mi yemeyelim mi? Yiyelim, yemeyelim. Domuz mu seni yiyor, sen mi domuzu yiyorsun! O kadar da etkisi yok Hosseini!

"Devam et Bay Musa. Git ve peygamberliğinle ilgilen..." Bu bir peri masalı değil sevgili dinleyici, bunlar Kuran-ı Kerim'den ayetler. "Hayatına devam et Bay Musa." Musa'nın gözleri doluyor. Diyor ki: "Beni affedebilir misin?" Diyor ki: "Güzelim Musa, gideceksin, Tanrı seni seviyor, cennete gideceksin, huriler orada. Cennette çok güzel manzaralar var. Filmler izleyeceksin, keyfine bakacaksın." Musa ağlıyor, gözleri yaş dolu. Bir kez daha af diliyor ve Hızır ona diyor ki: "Pekala. Bu seferlik seni affediyorum. Ama yemin ederim, eğer bir soru daha sorar ve yine konuşursan, o zaman seni terk ederim. Sana baştan söyledim, peygamberliğine bağlı kal; Tasavvufta yolunu bulamazsın. Bu zordur." Musa, "Anlıyorum" diyor.

Böylece yola devam ediyorlar. Musa demişti ki: "*Kimseyi öldürmemiş masum birini mi öldürdün!*" Bir köye varıyorlar. O köyde yine sekiz gün boyunca aç kalıyorlar. Yiyecekleri yok. Dolaşıyorlar, kimse yok. Sadece üç dört sokak var. Orada bir ev var. Gidip kapıyı çalıyorlar. Adam köpeğinin önündeki yemeği onların önüne koyuyor ve "Tıkının şunu boğazınıza" diyor. Hızır diyor ki: "Üstadım, bu adam büyük bir peygamber. Tanrı ile gizli bağlantısı var... bize yiyecek biraz yemek bile vermeyecek misiniz?" Adam, "Hayır, vermeyeceğiz! Vermeyeceğiz!" diyor. Ve çok kaba ve hakaretamiz davranıyor. Yağmur başlıyor. Yağmur yağarken, onlara hakaret eden insanların evinin duvarı yıkılmak üzere. Hızır kalkıyor ve "Musa!" diyor. Musa halsiz, sekiz gündür yemek yememiş ve bir köşeye yığılmış, zavallı adam sıkışmış kalmış! "Evet üstadım?" diyor. Diyor ki: "Kalk, şu duvarı onaralım." Musa, "Ne yapalım üstadım?" diyor. "Duvarı onaralım. İnsanların duvarı yıkılıyor, günahıdır." Diyor ki: "Günah mı? Bu orospu çocukları bize yemek vermedi, üstüne bir de hakaret ettiler. En azından kapılarını çalıp diyelim ki, 'Hey, duvarı onarmak için bize biraz para verin...' böylece o parayla yiyecek bir şeyler alabiliriz." Evet, işte tam burada Bay Hızır diyor ki: "Güle güle, iyi çocuk. Sana aynı yolda yürüyemeyeceğimizi söylemiştim. Eylemlerimin sırrı buydu" (sırları ona açıklar). Diyor ki: "*Ve maalesef, bu sırlar ve ısrar... bu manevi yolun (Tarikatın) ısrarıdır.*"

Musa, üzgün bir şekilde ondan ayrılır...

Bu ayetin arkasında, 82. ayette çok önemli bir nokta var. Bu hikâyeden hemen sonra, Tanrı Kuran'da Muhammed'e diyor ki: *"Sana Zülkarneyn'i soruyorlar. De ki: 'Size onun hikâyesinden bir parça okuyacağım.'"* Zülkarneyn'den hemen sonra bahsetmesinin sebebi çok önemli bir noktadır. Zülkarneyn, bir bakıma Ahameniş İmparatorluğu'nun Büyük Kiros'udur (Kuruluş). O dönemde pek çok kişi onun Hızır olduğunu düşünüyordu. Hızır, Nuh'un oğlu Sam'ın oğludur. Nuh'un oğlu Sam İranlıdır. Dünya peygamberlerinin yüzde doksan beşi soylarına göre İranlıdır. Nuh'un oğlu Sam İranlıdır. Hızır, Kiros'un kuzenidir. Eğer Zülkarneyn Büyük Kiros ise... Mevlana ve diğerleri onun peygamber olduğu hakkında çok şey açıklamıştır. Ama Zülkarneyn, Bay Hızır'ın, yani mistisizmdeki bu adamın kuzeni olurdu. Belki de Hızır ile bu adam arasındaki aile ilişkisine atıfta bulunmak istedi. Yani o salih kişi —Kuran mistik (Sufi) demez, salih der. Adı her ne olursa olsun, önemli değil. Önemli olan sizin bir Sufi'nin ne olduğunu anlamanızdır. Bir Sufi'nin gücünün ne olduğunu!

Yani, büyük bir peygamberin hayatta olduğu ve bir din getirdiği bir dünyada, Kuran hiçbir Şii veya Sünni'nin cevabının olmadığı bir adamı tanıtıyor.

Bu hikâyeye size şunu anlatmaya geldim ki efendim, bu Kuran ayetine göre dünyada varlıklar vardır —şimdilik Müslümanlara açıklıyorum, gerçi Tevrat bununla doludur, Eski ve Yeni Ahit bununla doludur efendim, kesinlikle doludur. Konuşmak istemediğim pek çok yer var ama burada sadece Kuran'dan tek bir ayetle açıkladım. Sonuç olarak Bay Müslüman, Musa'nın dininin yanında, peygamber olmayan bir adam var. Peki o kim??

Tanrı'nın salih kullarından biri olan bu Bay Hızır'ın veya bu adamın dini nedir? Bu adamın dini nedir? Bu adam neden peygamber olmadı? Bu gösteriyor ki peygamber olmak istemeyen pek çok kişi olabilir. Ya da ne? Bana cevabı siz vermelisiniz. Eğer Musa'dan bu kadar üstünse, neden o peygamber olmadı? Peygamberlik yöneticilik gibi bir şey mi? Yani, Samsung'un CEO'su yönetim kurulundan farklı bir adam mıdır? Dünyada bir mütevelli heyeti mi var? Masonluk gibi bir şey doğru mu? Tasavvufun dinle bir alakası var mı?

Kanıt tam burada: Eğer din mistisizmin ve Tasavvufun bir dalı olmasaydı —yani, eğer Tasavvuf dinin bir dalı olsaydı— sizce Hızır, bu lafları edip bu hakaretleri yapacağına, Musa'nın pantolonunun paçasına yapışıp, öpüp onun dinine geçmesi gerekmez miydi? Ve o zamanki dinin Tanrısı, Musa adıyla, gidip onu bu adama bağlıyor. Ve bu, geçen hafta size anlatmaya söz verdiğim hikâyeydi, çünkü çok önemli.

Gelecek hafta, Mevlana'nın Da Vinci Şifresi'ni daha da fazla açacağım.

"Nefesini tut ki, Ruh senin için üflesin."

Mevlana Celaleddin Muhammed Rumi Belhi Horasani...